

Förenings- konferensen 2008

Vi var väl drygt femtio förväntansfulla botanister som samlades i ett varligt Uppsala den 8–9 mars för årets föreningskonferens.

Temat för årets konferens var floraarbete i Norden och andra grannländer. Först ut på lördagen var Chris Preston från Centre for Ecology & Hydrology, Monks Wood. Chris är en av redaktörerna bakom den väldiga kärleväxtatlasen för de brittiska öarna som kom ut för några år sedan, och redogjorde värtaligt för de vedermödor som engelsmännen fått tampas med på vägen mot det mycket lyckade slutresultatet.

Tapani Lahti från botaniska museet vid Helsingfors universitet berättade om det långvariga arbetet med att ge ut en finsk kärleväxtatlas. Åtskilliga miljoner uppgifter har samlats från de offentliga herbarierna och från publikationer och opublicerade uppgifter i en stor databas. Men mycket arbete återstår ännu för att hela landet ska vara tillfredsställande karterat. Fina kartor finns att beskåda på www.luomus.fi/vaxtatlas.

Dessa och andra atlasprojekt har inspirerat även oss i Sverige till att vilja ge ut en ny atlas över våra kärleväxter. Den gamla Hultén är nu nämligen passé. Mycket av den nödvändiga bakgrundsinformationen finns redan samlad i de många landskapsfloraprojekt som genomförts eller ännu pågår runtom i landet. En arbetsgrupp har nu tillsatts som inom kort ska presentera ett lämpligt arbetssätt för att atlasen så småningom ska kunna bli verklighet.

I en diskussion efter lunch avhandlade vi de svenska atlasplanerna. Torbjörn Tyler, en av initiativtagarna, ledde diskussionen där man kunde avläsa en stark enighet om att vi verkligen behöver en ny atlas. Deltagarna verkade också i stort sett eniga om att atlasrutorna borde vara så små som möjligt för att kartorna ska vara till största möjliga nytta. Problemet med att framför allt norra Norrland är otillfredsställande inventerat

Så här kände sig de som ansvarade för det brittiska växtatlasprojektet enligt en av atlasens redaktörer, Chris Preston, som berättade om sina erfarenheter på konferensen.

skulle kunna lösas med riktade insatser mot ett mindre antal, jämnt utspridda atlasrutor.

Even W. Hanssen presenterade så SABIMA (Samarbeidsrådet for biologisk mangfold; www.sabima.no), en norsk paraplyorganisation för elva mindre föreningar med biologisk inriktning, bland annat Norsk Botanisk Forening. Samarbetet ger föreningarna en mycket större tyngd gentemot myndigheter och andra makthavare i olika naturvårdsfrågor. Flera av åhörarna menade att detta borde vara något även för Sverige.

SABIMA har en central roll i det norska rödlisteprojektet som Even berättade om på söndagen. Projektet kartlägger rödlistade arters utbredning i Norge och är intimt knutet till den växande floraväktarverksamheten i landet.

Söndagen inleddes med att Mora Aronsson från ArtDatabanken berättade om Sveriges kommande rapport till EU om statusen för Sveriges natur 2007. Denna viktiga rapport kommer att presenteras i slutet av april och visar att förändringarna på senare år för en lång rad hotade arter och naturtyper har varit negativ och att de inte har en s.k. gynnsam bevarandestatus. Motsvarande rapporter sammanställs även i övriga EU-länder och kommer förhoppningsvis att underlätta det gemensamma naturvårdsarbetet.

Thomas Karlsson avslutade dagen. Med hjälp av vackra växtporträtt berättade han om det långa arbetet med att inventera och skriva Smålands flora som nu har krönts med framgång.

✿ BENGT CARLSSON